لکونه نیکئ او لکونه ګناهونه

پښتو

شیخِ طریقت، امیرِ اہلسنّت، بانیِ دعوتِ اسلامی حضرتِ علّامہ مولانا ابو بلال

مُحمّد اِلیاس عَطّار قادِری رَضَوی

دامت برکاتہم العالیہ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَ الصَّلٰوةُ وَ السَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ؕ

دا مضمون ''نیکی کی دعوت'' صفحه 216 تا 233 نه اخستے شوے دے-

لکونه نيکئ او لکونه ګناهونه

دعائے عطار: یاربِ المُصطفٰي! چې څوک هم دا رِساله ''لکونه نيکئ او لکونه ګناهونه'' اولولي يا ئې واورِي، هغه د عِلم و تقوىٰ پيکر جوړ کړې او د هغه نه هميشه هميشه د پاره راضي شې- اٰمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّين صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

د درود شريف فضيلت

د نبي کريم صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمان مبارک دے: چا چې په شپه او ورځ کښې زما طرف ته د شوق او مَحبَّت په وجه درې درې ځله دُرُود شريف اُووئيلو په الله پاک باندې حق دے چې هغه د هغه د هغه ورځې او هغه شپې ګناهونه معاف کړي. (معجم کبير، 18/362، حديث: 928)

پڑھتے رہو دُرود و سلام بھائیو! مُدام | فضلِ خدا سے دونوں جہاں کے بنیں گے کام
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيْب | صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

د نيکئ دعوت ډير خوندور عِبادت دے

د نيکئ دعوت ورکولو کښې کله هم سُستي کول نه دي پکار، که دا مَدَني کار په اِخلاص د اللّٰه تعالٰی د رضا د پاره اوکړے شي نو بيشکه ډير خوندور عبادت دے. چنانچه د اِميرُ المُومِنِين حضرت سَيِّدُنا عُثمانِ غني رضی اللہ تعالٰی عنہ ارشاد دے: ما د عِبادت خوند په څلورو څيزونو کښې اوموندلو: (1) د الله تعالٰی د فرائِضو په ادا کولو کښې (2) د الله تعالٰی حرام کړے شوي څيزونو نه په بچ کيدو کښې (3) د الله تعالٰی د رضا د حاصلولو په غَرَض د نيکئ حُکم ورکولو کښې

(4) د الله تعالٰی د غَضَب نه د بچ کیدو د پاره د بدئ نه په منع کولو کښې. (اَلْمُنَبِّهات ص37)

د نیکۍ د دعوت نه د محرومۍ په صورت کښې د مرګ خواهِش

صحابئِ رَسُول حضرت سَیِّدُنا اَبِي بَکره رضی اللہ تعالٰی عنہ په یوه موقع وفرمائیل: د بل یو سا لرونکي د مرګ په ځائے زه خپل مرګ خوښووم، دا ئي چې واوریدل نو حاضِرو خلقو عرض وکړو: تاسو داسې په څه وجه وائې؟ اوئې فرمائیل: زه یریږم چې چرې په ژوندون داسې زَمانه اُو نه وِینم چې په هغې کښې زه د نیکۍ حُکم نه شم ورکولے او د بدو نه منع نه شم کولے ځکه چې په داسې زمانه کښې هیڅ خیر نشته. (شرحُ الصُّدور ص11، اِبنِ عساکِر ج62 ص215)

خوږو خوږو اِسلامي وروڼو! زمونږه د اسلافو څومره ښکلي جذبه وه! څنګه مَدَني سوچ به ئې لرلو او د نیکۍ د دعوت سره ئې څومره زیاته مینه لرله ځکه چې د هغوئې په نِزد د نیکۍ د دعوت نه بغیر لکه چې د ژوند هیڅ تَصَوُّر نه وو او نن زمونږه حالت دا دے چې د نیکۍ د دعوت په زرګاؤ موقعې راځي خو بیا هم مونږ څه پرواه نه کوو. حالانکه ډیرې موقعې داسې هم راشي چې په هغې کښې نَهْیٌ عَنِ الْمُنْکَر یعني د بدو نه منع کول واجِب شي خو افسوس د هغې طرف ته هم زمونږ هیڅ توجُّه نه وي.

د بدمذهبۍ نه توبه

د نیکۍ د دعوت جذبه موندلو د پاره، جذبه نوره زیاتولو د پاره، د بدعقیدګۍ د ختمولو درد په زړه کښې نور زیاتولو د پاره او د بے لارې خلقو د اصلاح کولو په ذریعه خپل ځان د جَنَّت حقدار جوړولو د پاره د تبلیغِ قرآن و سُنّت د عالمګیر غیر سیاسي تَحریك، دعوتِ اِسلامي د مَدَني ماحول سره هر وخت تعلق مضبوط ساتئ، د خپل ایمان د حفاظت د پاره فِکرمند اوسئ، د لمونځونو پابندي جاري ساتئ، په سُنَّتو عمل کوئ، د نیک اعمالو مُطابِق ژوند تیروئ او په دې باندې د اِستِقامَت موندلو د پاره هره ورځ د ''فِکرِ مَدِینه'' په ذریعه د نیک اعمالو رِساله ډکوئ او

د هرې مَدَني مياشتې په يکم تاريخ ئې د خپل ځائے د دعوتِ اِسلامي ذِمّه دار ته جمع کوئ او خپل دے مَدَني مَقصد چې "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنيا د خلقو د اِصلاح کوشش کول دي." حاصلولو د پاره په پابندئ سره هره مياشت کم نه کم د درې ورځو په مَدَني قافِله کښې د عاشِقانِ رسول سره د سُنَّتو ډك سفر کوئ. راځئ چې ستاسو د ترغيب او تحريص [د نيکو د حِرص راپيدا کولو] د پاره تاسو ته يو مَدَني سپرلے واوروم، د پنجاب (پاکستان) د يو اسلامي ورور د ليکلي بيان خُلاصه ده: د دعوتِ اسلامي په مَدَني ماحول کښې د شامليدو نه مخکښې زما ناسته ولاړه د بدعقيده خلقو سره وه. کم نه کم ديارلس کاله د هغوئي د ضَلالت نه ډك صُحبت کښې د اوسيدو په وجه زما عقائِد هم مَعَاذَاللهعَزَّوَجَلَّ د هغوئي په شان شوي وو او عملي حالت مې هم ډير ښه نه وو ، د فلمونو، ډرامو، سندور او سازونو شوقي ووم او زما په مخ باندې ګيره هم د سُنّت مطابق نه وه بلکه وړه غوندې وه. زما د جنرل استور خوا ته نِزدے جُمات ته به يو دِيني طالِبِ عِلم اسلامي ورور د فيضانِ سُنّت د درس ورکولو او مَدرَسَةُ المَدِينه (برائے بالِغان) لګولو د پاره راتلَلو. غالِباً د صَفَرُالمُظَفّر1420ھ بمطابق جون 1999ء واقعه ده چې د ښار په سطح باندې د دعوتِ اسلامي د سُنَّتو ډکې اجتماع زبردسته تياري جاري وه. په هغه ورځو کښې هم هغه ديني طالِبِ عِلم اسلامي ورور د يو بل اسلامي ورور سره زما دُکان ته تشريف راوړو، هغوئي ما ته سلام وکړو، ما به دعوتِ اسلامي والا ګُمراه ګڼړل ځکه به مې ورته د نَفرت په سترګه کتل، په دې وجه ما د هغوئي د سلام جواب ورنکړو او نه مې څه توجُّه ورکړه او د دُکان په صفائي کښې مصروف شوم. هغوئي لږ ساعت ودريدل او بيا ئې په ډير نرم انداز کښې په مُسکا مُسکا په ښار کښې د کيدونکي اجتِماع دعوت راکړو، ما د هغوئی د دعوت قبلولو نه انکار وکړو او بد رد وئيل مې ورته شروع کړل. زما د دې سُلوك په وجه د هغوئي په مخونو د خفګان اثرات ښکاره شو خو د هغوئي صبر او برداشت ته سلام! غريبانانو په خُله هيڅ هم اُو نه وئيل. د هغوئي د دې انداز نه زه ډير زيات متاثِره شوم. چې ماښام مې دُکان بند کړو او کور ته

لاړم او د ډوډۍ خوړلو نه فارِغ شوم نو ما ته د هغه دواړو عاشِقانِ رسول دعوت راکول را یاد شو ما سوچ وکړو چې ورځم او ګورم چې دوئي په خپله اجتماع کښې څه کوي! چنانچه زه هسې د کتلو د پاره ورغلم، خو زه څه خبر ووم ځکه چې زما خو اُوده نصیب راوِيښ شو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ د اجتِماع په دوران کښې ما ته په غړيدلو سترګو په وِيښه د مدينے د تاجدار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د روضۀ انور رُوح تازه کوونکو ښکلو جالو دِيدار وشو! په هغه اجتِماع کښې د سردار آباد (فيصل آباد) نه تشريف راوړونکي مُبَلِّغِ دعوتِ اسلامي د سُنّتو ډك بيان وکړو. د اجتماع نه پس هغوئي د ډير شفقت [يعني مهربانئ] په انداز کښې په ما انفِرادي کوشش وکړو، د هغې په نتيجه کښې ما په مَدَني قافِله کښې د سفر کولو نِيَّت وکړو او ډير زر ما ته د عاشِقانِ رسول سره د درې ورځو په مَدَني قافِله کښې د سفر کولو سعادت نصيب شو. زمونږه مَدَني قافِله يو جُمات ته لاړه. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ په اوله شپه په ما ګنهګار باندې ډير زيات کرم وشو. څه وِينم چې د مسجِدُ النَّبوِیّ الشَّريف عَلٰی صَاحِبِهَا الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَام انګن دے او زه ئې جارو کووم. په دې کښې ښکُلې جالئ برسيره شوې او د اُمّت غمخُوار، مکّي مَدَني سردار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بهر تشريف راوړو او زما نوم ئې واغستو او ما ته ئې ارشاد اُوفرمائيلو:"**خپل** دننه (يعني باطِن) **هم پاك کړه.**" د دې خوب نه زما په زړه کښې مَدَني اِنقِلاب راپورته شو!حالانکه د دې نه مخکښې **مَعَاذَالله** عَزَّوَجَلَّ زه دَ حَياتُ النّبی صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مُنکِر ووم او**مَعَاذَالله** عَزَّوَجَلَّ زما هم دا عقيده وه چې سرکارِ مَدينه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مونږه نه ويني او نه اوري او نه زمونږه په باطِني حالاتو خبردار دے. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ په ما حق واضحه شو چې سرکارِ نامدار، د مدينے تاجدار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم زمونږه نومونو نه څه بلکه زمونږه د زړونو په حالت هم خبردار دے.اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ما د باطِله عقيدو نه په رښتيني توبه وکړه. هغه ورځ او د نن ورځ زما په مخ باندې يو مُوټے ږِيره ده، په سر مې د عِمامے تاج او په بدن مې د سُنّتو مطابِق مَدَني لِباس وي او زمونږه ټول کور په مَدَني رنګ کښې رنګ شوے دے د **الله تعالیٰ** شان اُوګورئ چې کوم عاشِقِ رسول

زما دُکان ته راغلے وو او ما ته ئې د اجتِماع دعوت راکړے وو او چا چې د اِجتِماع نه پس په ما باندې اِنفِرادي کوشش کړے وو هغه تَرَقّي کوله کوله تر دې چې د دعوتِ اسلامي د مرکزي مجلِسِ شُورىٰ رُکن جوړ شوے دے! دابيان ورکولو وخت کښې زه تقريباً د لسو کالو نه په مَدَني ماحول کښې يم او دريو کالو نه راته مسلسل په مَدَني قافِلو کښې د سفر سعادت رانصيب دے. په دې دوران کښې د تحصيل مُشاورت د نګران د ذِمّه دارئ او درې څله راته بنګله ديش ته د عاشِقانِ رسول سره په مَدَني قافلو کښې د سفر کولو سعادت حاصِل شوے دے. **الله** تعالىٰ دِ ما ته د دعوتِ اسلامي په مَدَني ماحول کښې اِستِقامَت راکړي. د اِخلاص سره دِ د مَدَني کار کولو سعادت او د ايمان او خير سره دِ د مدينے په کوڅه کښې شهادت رانصيب کړي. اٰمين

بِجَاہِ النَّبِیِّ الْاَمِین صلَّی اللہ تعالٰی علیہ واٰلہٖ وسلَّم

سیکھنے سنّتیں، مسجد آو چلیں — لائے ہیں قافلہ عاشقانِ رسول
یاد رکھنا سبھی چھوڑنا مت کبھی — دامنِ مصطفٰے عاشقانِ رسول
کاش! دُنیا میں تم دو بِتَفَضُّلِ خدا
دیں کا ڈنکا بجا عاشقانِ رسول

(وسائلِ بخشش ص489)

راځئ چې څو جُمات ته او زده کړو سُنّتونه — راغلي ده قافِله، د عاشِقانِ رسول
واورئ دا ياد ساتئ، کله هم مه پرېږدئ — لَمَن د خوږ مُصطفىٰ عاشِقانِ رسول
کاش چې ته په دنيا کښې، په فضل د خُدا — خور کړي دِين د مُصطفىٰ عاشِقانِ رسول

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! — صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

څه ښکُلے شان ئې دے

خوږو خوږو اِسلامي ورونړو! تاسو وليده! د خُدائے رَحمٰن جلّ جلالہٗ څه ښکُلے شان دے! چې کله په چا مهربانه شي نو په خپل رَحمت د هغه خراب قِسمَت ښکُلے کړي، څوك چې د هغه د خوږ حبيب صلَّی اللہ تعالٰی علیہ واٰلہٖ وسلَّم د شانِ عَظَمت نِشان نه بے خبره وي د هغه زړه د بدعقيدګئ د

ګندګۍ نه صفا کړي او د خپل خوږ محبوب صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د شان بیانولو والا ئي جوړ کړي، څنګه چي تاسو اوس په دې مَدَني سپړلي کښې وکتلو. د اللّٰه تعالٰیپټ تدبیر د چا په باره کښې څه دے دا هیڅ چا ته هم نه ده معلومه، بے شمیره داسې خلق چي د مکّے مدینے د تاجدار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د عَظَمت لرونکي شان نه به ئي نه صِرف اِنکار کولو بلکه د هغوئي صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه به ئي نفرت کولو او د هغوئي صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم خِلاف په مقابِله کښې ولاړ وو، پاك پروردګار جَلَّ جَلَالُہٗ هغوئي د اسلام د دولت څخه مُشَرّف کړل او په خپل خوږ رسول صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم باندې ځان قربانونکي ئي جوړ کړل! راځئ چي د **دعوتِ اسلامي** د اِشاعتي اداره مَکْتَبَةُ الْمَدِینه چاپ شوي د 274 صفحو کتاب ''صحابۂ کرام کا عِشقِ رسول'' صفحه 78 او 79 نه د داسې بعضې حضراتو جذبات واورو:

د اِیمان راوړلو نه پس د صحابۂ کرام جذبات

(1) حضرت سَیِّدُنا ثُمَامَہ بِن اُثال یَمامي رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ چي د اهلِ یمامه سردار وو، د ایمان راوړو نه پس ئي اُوفرمائیل:''په خُدائے مي دِ قسم وي! چي زما په نِزد د زمکي په سر باندې یو مخ هم ستاسو د مخ نه زیات مَبغُوض (یعني قابِلِ نفرت) نه وو نن هم هغه مخ ما ته د ټولو مخونو نه محبوب (یعني ګران) دے. په اللّٰه تعالٰی مي دِ قسم وي! زما په نِزد یو دین هم ستاسو صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د دین نه زیات بد نه وو،نن هم هغه دین ما ته د ټولودینونو نه محبُوب (یعني ګران) دے. په اللّٰه تعالٰی مي دِ قسم وي! زما په نِزد یو ښار هم ستاسو صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د ښار نه زیات مَبغُوض (یعني قابِلِ نفرت) نه وو، په اللّٰه تعالٰی مي دِ قسم وي!نن هم هغه ښار زما په نِزد د ټولو ښارونو نه زیات مَحبُوب (یعني ګران) دے.'' (بُخاری ج2 ص132 حدیث4372) (2) حضرت سَیِّدَتُنا هِند بِنتِ عُتبَہ (د ابوسُفیان بن حرب بي بي) چا چي د حضرت سَیِّدُنا اَمیرِحمزه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ځیګر په غاښونو چیچلے وو، د اِیمان راوړلو نه پس ئي اُووئیل:''یا رَسُولَ اللّٰه صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم! د زمکي په سر د یوے خیمے اوسیدونکي هم زما په نظر کښې ستاسو صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د خیمے داوسیدونکو نه زیات مبغوض (یعني قابِلِ نفرت) نه وو خو نن

زما په نظر کښې د زمکې په سر د يوې خيمې اوسيدونکي هم ستاسو صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د خيمې د اوسيدونکو نه زيات محبوب (يعني ګران) نه دي.“ (ايضاً ج2 ص567 حديث3825) (3) د حضرت سَيِّدُنا صَفوان بِن اُمَيَّه رضِىَ اللهُ تَعَالٰى عَنْهُ بيان دے چې د (غزوهٔ) حُنَين په ورځ رَسُولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ما ته مال را عطا کړو، حالانکه هغوئي صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم زما په نظر کښې مبغوض ترينِ خَلق (يعني په ټول مخلوق کښې د ټولو نه بد) وو. هغوئي صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ما ته [مسلسل مال] راکولو، راکولو تر دې چې هغوئي صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم زما په نظر کښې مَحبُوب ترينِ خلق (يعني په جهان کښې د ټولو نه خوږ) شو. (سُنَنِ تِرمِذی ج2، ص147 حديث666)

شرابِ عشقِ احمد میں کچھ ایسی کیف و مستی ہے   کہ جاں دیکر بھی اِک دو گھونٹ مل جائے تو سستی ہے

په مستئ د شرابِ عِشقِ احمد که ورکړې ځان
که قربان شې په دوه ګوټه نو بيا هم دے ډير ارزان

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب!   صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

ما درې ورځې د دوبي کار وکړو!

زمونږه اوليائے کرام رَحِمَهُمُ اللهُ السَّلَام به د ظاهري سره سره په باطني طور هم **د نيکئ د دعوت** ترکيب فرمائيلو، چنانچه د اِمامُ الطّائِفه حضرت سَيِّدُنا جُنيد بَغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْه يو مُريد چې هغه په بصره کښې ګوشه نشين وو، د هغه په زړه کښې يوه ورځ د يوې ګناه خيال راغے، د هغه بد خيال په سپيره والي د هغه **د مخ رنګ تور شو**، هغه ډير اُويَريدو، درې ورځې پس تورواله ختم شو، هم په هغه ورځ ورته د پير و مُرشِد [جُنيد بغدادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْه] چيټئ را ورسيده، په هغې کښې ليکلي شوي وو: خپل زړه په قابو کښې ساته، ستا د مخ د تورو والي وينځلو د پاره ما درې ورځې **د دوبي کار** وکړو. (تَذكِرَةُ الاَولِياء، اَلجُزءُ الثّانی ص18) د اللّٰهُ رَبُّ الْعِزَّت دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه وشي. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

د پيرِ کامِل بَرَکتونه

خوږو خوږو اِسلامي ورونړو! د دې **حِکایت** نه معلومه شوه چې سَیِّدُنا جُنید بَغدادي رَحمَۃُاللہ تَعَالٰی عَلَیہ روشن ضمِیر پیر وو، **الله** تعالی هغوئي ته د ډیر لرې نظر عطا کړے وو، ځکه خو هغوئي په **بصره شرِیف** کښې موجود د خپل مُرید د زړه حالت معلوم کړو، د هغه **تور مخ** ئې هم ولیدو او د لرې نه ئې د باطِني توجُّه کولو په ذریعه د مُرِید د مخ توروالے هم اُووِینځلو! د دې **حِکایت** نه دا درس هم حاصِل شو چې د کامِل پیر په بَرَکت انسان د ګناهونو نه بچ اوسي او که څه خطا ترینه وشي نو هُم بِاِذۡنِ اللهِ تَعَالٰی د پـیر و مُرشِد د تَوَجُّه په سبَب به د هغې مخ نیوے (یعني د اِصلاح اسباب) هم وشي لِهذا ضرور د یو پیرِ کامِل مُرید جوړیدل پکار دي او دا هم معلومه شوه چې د **الله** تعالی د یاد لرلو په وجه په مخ باندې د نُورانِیّت یوه خاص نُور ښکاري او د ګناهونو کولو په وجه زړه هم تور شي او مخ هم سپیره شي.

تِرے ہاتھ میں ہاتھ میں نے دیا ہے　　تِرے ہاتھ ہے لاج یا غوثِ اعظم
مریدوں کو خطرہ نہیں بحرِ غم سے　　کہ بیڑے کے ہیں ناخدا غوثِ اعظم
نکالا تھا پہلے تو ڈوبے ہوؤں کو
اور اب ڈوبتوں کو بچا غوثِ اعظم
(ذوقِ نعت)

ستا په لاس کښې مې درکړے دے خپل لاس　　ستا په لاس کښې مې عِزّت دے یا غوثِ اعظم
خطره نشته مُریدانو ته د غم له دریابه　　د بیړۍ دے چلوونکے زما غوثِ اعظم
چې ډوب شوي راوِیستلي وو مخکښې تاسو　　ډوبیدونکي هم کړۍ بچ یا غوثِ اعظم
صَلُّوۡا عَلَی الۡحَبِیۡب!　　صَلَّی اللهُ تَعالٰی عَلٰی مُحَمَّد

اوښ چې کله د مرې شو

د یو جامِع شرائِط پیرِ کامِل په مُرید جوړیدلو کښې او ځان د چا کولو کښې ډیرې فائِدے دي چنانچه د **مُحَقِّق عَلَی الۡاِطلاق، خَاتِمُ الۡمُحَدِّثِین** حضرت علّامه **شَیخ عَبدُ الحق مُحَدِّث دِهلوي**

رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡہ د اولِیاءِ کرام رَحِمَهُمُ اللّٰه السَّلَام په سِیرت باندې مُشتمِل کتابِ مُستَطاب "**اَخۡبَارُ الۡاَخۡیَار**" کښې د حضرت سَیِّدُنا شَیخ حُسّامُ الدِّین رَحۡمَۃُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَیۡہ په حالاتو کښې بیان شوي د دوه خوندور خیالي حِکایاتو په ذریعه د پیرِ کامِل په ذریعه مُرِید ته رسیدونکو فائدو باندې ځان پوهه کولے شئ. چنانچه فرمائي: یوے مرېې یو اوښ په ځنګل کښې په خریدلو ولیدو نو ورته ئې ووئیل: اے اوښه د چا شه: اوښ جواب ورکړو: "زه ستا شوم." یوه ورځ اوښ د یوے ونې شنې شنې پاڼې خوړلې چې د هغه پیزوان (یعنې د پوزې پړے) د وَنې په یو خاخ کښې ډېر سخت ونښتو، اوښ په ځان راخلاصولو کښې ناکامه شو نو هغه په دې سخته کښې مرېې ته آواز وکړو! هغه مرېې د ځان سره نورې مرېې هم راوستلې، ټولو په شریکه په وَنه کښې نښتې رسۍ په غاښونو وشوکوله، او دغسې اوښ راخلاص شو. (اخبارُ الۡاَخۡیَار ص177)

چیندخه ئې چې ولیده نو وتښتیدو

خوږو خوږو اِسلامي ورونړو! د دې خیالي حِکایت په ذریعه په ډېر ښکُلي انداز کښې په دې خبره باندې د پوهه کولو کوشش شوے دے چې د آزاد اوسیدو په ځائے "د چا جوړ شئ" ځکه چې خوك د یو پیرِ کامِل [مُرید] شي نو په مُشکِل وخت کښې د پیرِ کامِل په بَرَکت خلاصے مومي. په دې باره کښې یو بل **خوندور حِکایت** واورئ: په یو مجلِس کښې یو خو ګسان جمع وو، ناڅاپه یوه چیندخه په ټوپونو را ووتله، د هغې په لیدَلو یو هوښیار سړے د هغه ځائے نه وتښتیدو. خلقو (هغه یریدونکے اوګڼرلو او) وریورې ئې اوخندل. چې کله د هغه نه دا تپوس اوکړے شو چې ته ولے د چیندخې نه اُویَریدې؟ نو هغه هوښیار سړي اُووئیل چې زه د چیندخې نه نه یریږم، البَتَّه د دې خبرې نه یَریږم چې په هغې پسې چرې **مار** نه وي راروان! هم دغسې که یو درویش بخپله کمزورے وي خو د هغه سلسله ډېره زیاته مضبوطه وي نو د هغه نه ویره پکار ده ځکه چې د هغه په زړه ازارولو به د هغه د سلسلے د ټولو بزرګانو زړونه ازاریږي او هغوئي به خفه شي. (اخبارُ الۡاَخۡیَار ص176)

د مُرِيد ملا مضبوطه شي

خوږو خوږو اِسلامي وروڼړو! مار چيندخه خوري ځکه هغه هوښيار سړي چې چيندخه وليدله نو وتښتيدو چې هسې نه د دې په ښکار کولو پسې وروسته مار راروان وي او ما وچيچي. د دې مثال وركولو نه پس حضرت سَيِّدُنا شَيخُ حُسَامُ الدِّين رحمۃُاللہِ تعالٰی علیہ د کمزوري مُرشِد او د هغه د قوي پيرانو مِثال ورکړے دے نو واقعي چې څوك د يو پيرِ کامِل مُريد شي د هغه "ملا مضبوطه" شي، ولے چې که د هغه خپل پير "کمزورے" وي نو خير دے! د هغه د پير پير يا بيا د هغه پير خو به مضبوط وي او دغسې به د دُنيا او د آخِرت ښيګړې په لاس ورشي. د دعوتِ اسلامي د اِشاعتي ادارے مَکْتَبَةُ الْمَدِينه چاپ شوي د 504 صفحو کتاب "مَلفُوظاتِ اَعلٰی حضرت" صفحه 260 نه 263 پورې بعضې خوندور او معلوماتي عرض و ارشاد [سوال و جواب] وړاندې کيږي واورئ او ايمان تازه کړئ:

د بَيعَت معنٰى

عرض: د بَيعَت څه معنٰی ده؟

اِرشاد: د بَيعَت معنٰی ده "خرڅيدل."

د مرګ د سزا په وخت کښې د مُرِيد د خپل پير سره عقِيدَت

(اعلٰی حضرت رحمۃُاللہِ تعالٰی علیہ فرمائي) په سَبعِ سَنابِل شريف کښې دي: بادشاه د يو صاحِب د مرګ د سزا حُکم ورکړو. جَلّاد توره را اُووِيستله، هغه د خپل شيخ [يعني پير] د مزار طرف ته مخ کړے اُودريدو، جَلّاد ورته اُووئيل: په دې وخت کښې خلق قبلے ته مخ کوي. هغوئي اُوفرمائيل: "ته خپل کار وکړه ما قبلے ته مخ کړے دے." او خبره هم داسې ده چې کعبه د بدن قِبله ده او شيخ [يعني پير] د رُوح قِبله ده. دې ته وائي اِرادت (يعني مُريدي)! که څوك هم دغه شان د زړه په عقيدت يوه دروازه ونيسي نو هغه ته به فيض [يعني برکت] ضرور رسي. که د هغه

شيخ خالي وي نو د شيخ شيخ خو به خالي نه وي او فرض کړه هغه هم نه، نو حضور غوثِ اعظم رحمۃُاللہِ تعالٰی علیہ مَعدنِ فيض (يعني د بَرَکتونو خزانه) او منبَع انوار دے (يعني د انوارو چينه ده) د هغوئي نه به فيض [يعني بَرَکت] راځي. بس سلسله صحيح او مُتَّصِل (يعني لګيدلي) پکار ده.

دُکان به دِ په بل مخ واړووم

په دې باره کښې د اعلٰی حضرت رحمۃُاللہِ تعالٰی علیہ فرمائيلے شوے يو حِکايت په خپل انداز کښې عرض کووم چې يو فقير يو دُکان ته راغے او وئې وئيل: يوه روپۍ راکړه! دُکاندار اِنکار وکړو، فقير اُووئيل: که روپۍ راکوے نو راکړه ګني دُکان به درله په بل مخ واړووم، خلق راجمع شو، اِتّفاقاً يو روشن ضمير بزرګ په هغه طرف راغلو، هغوئي دُکاندار ته اُوفرمائيل: ده ته په منډه روپۍ ورکړه ګني دُکان به دِ په بل مخ واوړي، ځکه چې ما د دې فقير په باطِن نظر واچولو چې څه پکښې شته او که نه! خو معلومه شوه چې دا بالکل "خالي" دے، بيا مې د ده پير ته وکتل هغه هم بالکل خالي وو، بيا مې د ده د پير پير ته وکتل نو هغه په اَهلُ الله [يعني الله والؤ] کښې شامِل دے او اُومې ليدلو چې هغه په انتِظار کښې ولاړ وو چې کله د ده د ژبې نه اُوځي او زه دُکان په بل مخ واړووم. دا حِکايت بيانولو نه پس اعلٰی حضرت رحمۃُاللہِ تعالٰی علیہ اُوفرمائيل چې هغه فقير د خپل پير لمَن کلکه نيولې وه.

د قِيامته پورې راتلونکي مُريدان

ائِمَّۂ دِين (رحمہم اللہ المبین) فرمائي: چې د حضور غوثِ اعظم رحمۃُاللہِ تعالٰی علیہ په دفتر (يعني رِجِسټر) کښې د قِيامته پورې دَ مُريدانو نومونه ليکلي شوي دي چې څومره په غُلامئ کښې دي يا راتلونکي دي. حُضُورِ پرنُور (غوثِ اعظم) رحمۃُاللہِ تعالٰی علیہ فرمائي: ربّ تعالٰی ما ته يو دفتر (يعني رِجِسټر) عطا کړو هغه د نظر د حده پورې (يعني د کوم ځائے پورې چې نظر رسيدے شي) وسيع [فراخه] وو او په هغې کښې تر قيامته پورې زما د ټولو مُريدانو نومونه وو او ما ته

ئې اُوفرمائيل: ”قَدْ وُهِبُوْا لَكَ (يعني) دا ټول تا ته اؤبخښلے شو (يعني درکړے شُو).“ (بَهجَةُالاسرار ص193)

يو اِشکال او د هغې جواب

عرض: حُضُور دا خو په زور روپۍ اغستل شو. هغه وَلِيُّ الله که د هغه د دُکان د بچ کولو د پاره د روپۍ ورکولو تاکيد فرمائيلے وو، نو کيدے شي چې داسې، لکه څنګه چې د ظُلم نه د بچ کيدو د پاره رشوت ورکول وي خو د هغه فقير د برې پيرۍ پير صاحِب چې په اَهلُ الله کښې شامِل وو، هغوئي د دې ظُلم مَلګرتيا څنګه روا وګنړله؟

اِرشاد: د شريعَتِ مُطَهَّره دوه حُکمونه دي: ظاهِر او باطِن، قاضي او عام خلق، هغوئي صرف په ظاهرو حالاتو پوهيږي او په هغوئي باندې د دې پابندي لازِمه ده اګرچه د هغه حال په حقيقت باندې د پوهيدونکو په نِزد د هغې حُکم بِالعَکس [يعني بالکل بدل] وي.

د قتل حيرانوونکي مُقَدَّمه

(نور ئې وفرمائيل) د دې نظير (يعني مِثال) د سَيِّدُنا داؤد عَلَيهِ السَّلَام په زمانه کښې تير شوے دے. يو فقير مُفلِس، بے اَسره، د مابنام د ډوډۍ مُحتاجه به د شپې دُعا کوله ”اِلٰهِي رِزقِ حلال راکړې.“ اِتِّفاقاً يوه شپه يوه غوا د هغه کور ته را ننوتله، هغه دا سوچ وکړو چې زما دُعا قبوله شوه او دا رِزقِ حلال ما ته غيبانه راکړے شوے دے، غوا ئې راڅملوله او حلاله ئې کړه، د هغې غوښه ئې پخه کړه او اوئې خوړله. سحر د هغې مالِك خبر شو، هغه په بارګاهِ نُبُوّت (عَلَيهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَام) کښې فرياد وکړو. ورته ئې وفرمائيل:”پريږده! ته مالدار ئې که هغه غريب يوه غوا حلاله کړه نو څه وشو؟“ هغه خفه شو او اوئې وئيل: يا نَبِيَّ الله! زه حق غواړم. اوئې فرمائيل:که حق غواړې نو غوا د هغه وه. هغه نور خفه شو. نو ورته ئې وفرمائيل صِرف دا غوا نه بلکه څومره مال چې ستا سره دے هغه ټول د هغه دے. هغه نور زيات فرياد وکړو نو اوئې فرمائيل: ته هم د هغه مال ئې او د هغه غُلام ئې. په دې خو هغه بے حده خفه شو. [سَيِّدُنا داؤد عَلَيهِ السَّلَام] وفرمائيل:

که تصدیق غواړې نو زما سره اوس لاړ شه. هغه فقیر او هغه د غوا دعوٰی لرونکے ئې د ځان سره کړل او ځنګل ته ئې تشریف یوړلو. واقِعه عجیبه وه، ګڼړ خلق ورسره لاړل. حُکم ئې وکړو چې د دې وَنې نه لاندې ځائے اوکنئ. چې اوئې کنستلو نو د انسان سر او یو خنجر چې په هغې باندې د قتل کړې شوې کس نوم لیکلے شوے وو، را وختل. نَبِیُّ الله (عَلَیْهِ السَّلَام) هغه وَنې ته ارشاد اُوفرمائیلو: شهادت (یعنې ګواهي) ورکړه تا څه لیدلي وو؟ وَنې عرض وکړو یا نَبِیَّ الله! (عَلَیْهِ الصَّلٰوۃُ وَالسَّلَام) دا د دې فقیر د پلار سر دے، دا د غوا والا د هغه غلام وو. ده (یعنې د غوا والا) موقع اوموندله او زما نه لاندې ئې خپل آقا [یعنې مالِك] هم د هغه په خنجر حلال کړو او په زمکه کښې ئې سره د خنجره خخ کړو او د هغه په ټول مال ئې قبضه وکړه. د هغه دا ځوئ ډیر وړوکے وو، چې کله په بنه بَد پوهه شو نو په غریبئ او بے وَسئ کښې اخته وو او دا هم ورته نه وه معلومه چې د ده پلار څوك وو او د هغه څه مال وغیره هم وو او که نه؟ حُکمِ باطِن [پټ حُکم] ثابِت شو، د غُلام (یعنې د غوا والا چې د فقِیر د پلار قاتِل وو) سر پریك کړے شو (یعنې قتل کړے شو) او هغه ټول مالونه (کوم چې د غوا والا په قبضه کښې وو) فقیر ته په میراث کښې ورکړے شو. (مثنوی شریف دفترِ سوم صفحه 224 نه 242 پورې)

(اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْه د دې حِکایت بیانولو نه پس فرمائي) دغسې دلته هم کیدے شي چې دُکاندار د دې فقیر د مُورِث (یعنې د چا چې دا فقیر وارِث دے) مَدیُون (قرضدار) وو، اګرچه دا فقیر د هغې نه خبر هم نه وي او نه دا دُکاندار هغه پیژني نو دا په زور د فقیر د پاره اغستل زیاتے نه دے بلکه حَقّ بَحَقّ دارِ رَسانِیدَن (یعنې حق په حقدار سپارل دي).

هر هر ذرّه هر قطره شاهد ہے هر هر لمحه
اس کی قدرت وصنعت کا یکتائی ووحدت کا

(سامانِ بخشش شریف)

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ ط اٰمَنَّا بِرَسُوْلِ الله

هر یو څاڅکے هره یو ذرّه ګواه ده هره یوه لحظه
د هغه د قُدرت او صَنعَت د یو والي او وَحدت
لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللہُ ط اٰمَنَّا بِرَسُولِ اللہ

څوك د نیکۍ کوونکي په شان دے؟

سرکارِ نامدار، باذنِ پروردګارد دوارو جهانو مالِك و مُختار، شَهَنشاهِ اَبرار صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمائي: اِنَّ الدَّالَّ عَلَی الْخَیْرِ کَفَاعِلِهٖ یعني بیشکه د نیکۍ لار ښودونکے د نیکۍ کوونکي په شان دے. (ترمِذِی ج4 ص305 حدیث2679) مشهور مُفَسِّرِ قرآن حَکِیمُ الاُمَّت حضرت مُفتي احمد یار خان رَحْمَۃُ اللہِ تَعَالٰی عَلَیه فرمائي: یعني نیکي کوونکے، بل ته د نیکۍ حُکم کوونکے، ښودونکے (او) مشوره ورکوونکے ټول د ثواب حقدار دي. (مِراٰۃُ المَناجیح ج1 ص194)

سُبحٰنَ الله! د ”نیکۍ د دعوت“ په مَدَني کار کښې د ښو ښو نیّتونو سره په جائِزه طریقه مرسته کوونکے هم د اجر و ثواب حقدار وي. په دې کښې په دې حُکمِ قُرآني هم د عمل کولو نِیّت کیدے شي څنګه چې د شپږمې سِیپارے د سُوْرَۃُ المَآئِدہ په دویم آیت کښې اِرشاد دے:

وَتَعَاوَنُوْا عَلَی الْبِرِّ وَالتَّقْوٰی ۪ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَی الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۪

مفهوم ترجمهٔ کنزُالإیمان: او په نیکۍ او پرهیزګارۍ کښې د یو بل مدد اوکړئ او په ګناه او زیاتي کښې د یو بل مدد مه کوئ.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د ټولو عَمَل کوونکو په شان ثواب

د سَیِّدُ الْمُرسَلِین، خَاتَمُ النَّبِیّین، جنابِ رَحمَۃٌ لِّلعٰلَمِین صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم مبارك فرمان دے: څوك چې هِدایت طرف ته بلَل اوکړي د هغه د ټولو عامِلینو (عَمَل کوونکو) په شان ثواب کیږي او په دې به د هغوئي په خپل ثواب کښې هیڅ کمے نه کیږي. او څوك چې ګُمراهۍ

طرف ته بلَل اوکړي نو هغه ته به د ټولو [بَد] عَمَل کوونکو ګمراهانو همره ګناه رسي او دے به د هغوئي د ګناهونو نه هيڅ کم نه کړي. (مُسلِم ص1438 حديث2674)

په لکونو نیکۍ او په لکونو بدۍ

مشهور مُفَسِّر حَکِيمُ الاُمَّت حضرت مُفتي احمد يار خان رحمۃ اللہ تعالٰی علیہ فرمائي: دا حُکم (عام دے يعني) نبي صلَّی اللہ تعالٰی علیہ واٰلہٖ وسلَّم او د هغوئي په خاطِر ټولو صحابه، اَئِمّهٔ مُجتَهِدِين، عُلَمائے مُتَقَدِّمِين و مُتَاَخِّرِين ټولو ته شامِل دے مَثَلًا که د چا په تبلِيغ يو لاك کسان لمُونځ ګزاره جوړ شي نو د هغه مُبَلِّغ به هر وخت د يو لاك لمُونځونو ثواب کيږي او د هغه لمُونځ ګُزارو به د خپل خپل لمُونځ ثواب کيږي، د دې نه معلومه شوه چې د حُضُور (صلَّی اللہ تعالٰی علیہ واٰلہٖ وسلَّم) د ثواب اندازه مخلوق نه شي کولے. رَبّ (تعالٰی) فرمائي:

وَ اِنَّ لَكَ لَاَجۡرًا غَيۡرَ مَمۡنُوۡنٍ ﴿۳﴾ (مفهوم ترجمهٔ کنزُالاِيمان: او ضرور تا لره نه ختميدونکے ثواب دے) هم دغسې هغه ليکونکي د چا د کتابونو نه چې خلق هِدايت مومي تر قيامته پورې به د لکونو خلقو ثواب هغوئي ته ورروان وي، دا حديث د دې آيت خِلاف نه دے: لَيۡسَ لِلۡاِنۡسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿۳۹﴾ (مفهوم ترجمهٔ کنزُالاِيمان: انسان به نه مومي مګر خپل کوشش) ځکه چې دا د ثوابونو زيات والے د هغه د عَمَلِ تبلِيغ نتيجه ده. نور فرمائي: په دې کښې د ګمراهيانو مُوجِّدِين مُبَلِّغِين (يعني ګُمراهۍ ايجاد کوونکي او ګُمراهي نورو ته رَسَوونکي) ټول شامِل دي تر قِيامته پورې به هغوئي ته په لکونو ګناهونه رسي. (مِراٰةُالمَناجيح ج1 ص160)

د ”نيك“ جوړَولو مشين جوړ شۍ

خوږو خوږو اِسلامي ورونړو! د نيکو حريص [يعني حِرص لرونکي] جوړ شۍ، خلق د لمُونځ ګزاره جوړَولو کار ښه ډير تيز کړئ، چې کله هم د جَمعې د لمُونځ د پاره جُمات ته ځئ نو نورو خلقو ته هم ترغِيب ورکوئ او د ځان سره ئې بوځئ، چا ته چې لمُونځ نه ورځي هغوئي ته

لمُونځ زده کوئ، که ستاسو په وجه يو کس هم لمُونځ ګُزاره جوړ شو نو چې تر څو پورې هغه لمُونځُونو کوي د هغه د هر يو لمُونځ ثواب به تاسو ته هم در رسي. عام طور د ماسخُتن د لـمانځه نه وروسته زيات و کـم 40 مِنټه چليدونکـو د دعوتِ اسلامي په **مَدرَسَةُ الْمَدِينه** (بالِغان) کښې داخِله واخلئ، په هغې کښې پخپله هم قُرآنِ کريم زده کړئ او نورو ته ئې هم زده کوئ. تاسو نه زده کونکـے چې کله هم تِلاوت کوي نو ستاسو به هم د تِلاوت کولو ثواب کيږي. تاسو پخپله هم په سُنّتو عمل کوئ او نور هم په عمل کولو راضي کړئ. که تاسو چا ته يو سُنّت ياد کړو نو چې هغه کله هم په هغه سُنّت عمل کوي نو ستاسو به هم په هغه سُنّت د عمل کوونکـي په شان ثواب کيږي. د نيکۍ د دعوت د علاقائي دورے او په مَدَني قافِلو کښې د سُنّتو ډك سفر په ذريعه د خپل ځان او د نورو خلقو د اِصلاح مضبوط مُهِم وچلوئ او ځان د مسلمانانو نيك جوړوونکـے "مشين جوړ کړئ، اِنْ شَآءَ اللّٰه تعالٰی د ثواب انبارونه به مو جوړ شي او په دواړو جهانو کښې به مو بيړئ پوريوځي.

تیرے کرم سے اے کریم! مجھے کون سی شے ملی نہیں
جھولی ہی میری تنگ ہے تیرے یہاں کمی نہیں
ستا په فَضل زما ربّه! ما ته هر شے رانصيب دے
ځولۍ زما وړه ده ستا په در کښې کمے نشته
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعالٰی عَلٰی مُحَمَّد

په هره خبره د يو کال د عِبادت ثواب او ...

چې کله يو مسلمان د نيکۍ دعوت ورکوي نو د الله تعالٰی رَحمت په جوش کښې راځي. چنانچه **حُجَّةُ الْاِسْلام** حضرت سَيِّدُنا اِمام ابو حامِد مُحمّد بن مُحمّد غزالي رحمۃ اللہ تعالٰی علیه فرمائي: يو ځل حضرت سَيِّدُنا **مُوسٰی کَلِيمُ الله** علیه السّلام په بارګاهِ خُداوندي عزّوجلّ کښې عرض وکړو: يا الله عزّوجلّ! څوك چې خپل وررور ته د نيکۍ حُکم اوکړي او د بدو نه ئې منع کړي. د هغه جزا څه

ده [یعني څه ثواب دے]. اللّٰه تَبَارَكَ وَتَعَالٰی ارشاد وفرمائیلو: زه د هغه د هرې خبرې په بدله کښې د یو یو کال د عِبادت ثواب لیکم او هغه ته د جَهَنّم سزا ورکولو کښې ما ته حیا راځي. (مُکَاشَفَةُ القُلُوب ص48)

د نیکو ډیرے

سُبْحٰنَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! که تاسو چا ته د نیکۍ دعوت ورکوئ نو د یوے یوے کلمے (یعني خبرې) په بدله کښې به د یو یو کال ثواب ګټئ، بِالفرض! تاسو یوه ورځ په جُمات کښې صِرف یو اِسلامي ورور ته د "فیضانِ سُنّت درس" ورکړو او په هغې کښې مو دوه صفحات ولوستل، که په هغې کښې شل خبرې د نیکۍ او خیر بیان شوې نو درس اوریدونکے هغه اسلامي ورور که په هغې عمل اوکړي او که نه ستاسو په اعمال نامه کښې به اِنْ شَآءَاللّٰه تعالٰی د شلو کالو د عِبادت ثواب ولیکل شي او که ستاسو د درس په اوریدو هغه اسلامي ورور عمل کول شروع کړو نو چې هغه تر څو پورې عمل کوي ستاسو به هم د هغه عمل کوونکي همره ثواب کیږي او که هغه ستاسو په درس کښې زده کړے یو سُنّت بل ته ورسولو نو د هغې ثواب به هغه رسَوونکي ته هم رسي او تاسو ته هم. دغسې به اِنْ شَآءَاللّٰه تعالٰی ستاسو ثواب ورځ په ورځ زیاتیږي. د نیکۍ د دعوت په آخرت کښې په لاس راتلونکے ثواب که بنده په دُنیا کښې اُووِیني نو یو ساعت به بیکاره نه ضائِع کوي، هر وخت به د نیکۍ د دعوت په خوررولو کښې مصروف اوسي.

میں نیکی کی دعوت کی دُھومیں مچاؤں — تو کر ایسا جذبہ عطا یاالٰہی

د نیکۍ دعوت چې خور کړم په هر ځائے کښې — جذبه داسې را ته راکړې یا اِلٰهي

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! — صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د درس ورکولو ثواب

خوږو خوږو اِسلامي ورونړو! بیشکه د فیضانِ سُنَّت نه درس ورکول هم "د نیکۍ د دعوت" یوه ذریعه ده. لِهٰذا هِمَّت اوکړئ، د شیطان نه ځان خلاص کړئ، سُستي لرې کړئ او هره ورځ

کم نه کم "دوه درسونه" ضرور ورکوئ. جُمات درس، چوك درس، بازار درس وغيره کښې کم نه کم د يو درس ترکيب جوړوئ او په مُقَرَّر کړې وخت ضرور ضرور د کور درس په ذريعه هم ډير ډير د سُنّتو مَدَني ګلونه تقسيموئ او په دلو دلو ثوابونه ګټئ. په دې باره کښې دوه احاديثِ مبارکه واورئ او خوشحاله شئ: **فرمانِ مُصطَفٰی** صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: څوك چې زما اُمَّت ته يوه اِسلامي خبره ورسوي چې د هغې په ذريعه سُنّت قايم کړے شي يا د هغې په ذريعه بدمذهبي لرې کړے شي هغه جَنّتي دے. (حِلْیَۃُ الْاَولیاء ج10 ص45 حدیث14466) **دُعائے مُصطَفٰی** صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم "**الله** تعالیٰ دِ هغه تر و تازه لرې څوك چې زما حديث واوري، ياد ئې اوساتي او نورو ته ئې اورسوي." (سُنَنِ تِرمِذی ج4 ص298 حدیث2665)

د درس بَرَکت

خوږو خوږو اِسلامي ورونړو! راځئ چې تاسو ته د **فيضانِ سُنَّت** د درس د **جذبے** زياتولو د پاره يو مَدَني سپرلے واوروم چنانچه د **بابُ المَدِينه** (کراچئ) اوسيدونکي يو اسلامي ورور د بيان خُلاصه ده: د 1410ھ بمطابِق 1990ء خبره ده چې ما به په مرکزُ الاولياء (لاهور) کښې په يو ځائے کښې نوکري کوله. په هُم هغه دوران کښې د دعوتِ اسلامي د مَدَني ماحول سره تعلق لرونکے يو اسلامي ورور هم هلته نوکر شو. يوه ورځ ما هغوئي ته اُووئيل چې ما ته يو داسې کتاب وښائے چې د هغې په لوستلو په اسلامي طرز ژوند تيرول کيدے شي. هغوئي ووئيل چې تاسو د **دعوتِ اسلامي** د اشاعتي ادارے **مَکْتَبَۃُ الْمَدِینہ** "**فيضانِ سُنّت**" هديه کړئ. خبره وشوه او تيره شوه. د ژوند ورځې په تيزرفتارئ سره تيريدلې، د شپو او ورځو د تيريدو نه بے پروا ما د معمول مطابق خپل ژوند تيرولو او د دُنياوي مشغلو په وجه مې هغه کتاب هديه نه کړے شو. څه موده پس د خدائے کړو ته ګورئ چې زه مُستقل طور **بابُ المَدِينه** (کراچئ) ته مُنتقِل شوم. يوه ورځ د مابنام د لمانځه د پاره يو جُمات ته لاړم نو ما وليدو چې يو اِسلامي ورور سپينې

جامے اغوستي وې او د شنې شنې عِمامے تاج ئې په سر کړے وو او د يو کتاب نه ئې درس ورکولو او ډير اسلامي ورونړه په درس اوريدو کښې مصروفه وو. زه هم په هغه درس کښې کښيناستم، چې کله زما نظر په هغه کتاب پريوتو نو په هغې "فيضانِ سُنّت" ليکلے شوے وو، چې ما وليدو نو د تير وخت په سوچ کښې ورك شوم او فِکر له مې دا خبره راغله چې دا خو هم هغه کتاب دے د کوم کتاب د هديه کولو چې ما ته په مرکزُ الاولياء (لاهور) کښې فلانکي اسلامي ورور مشوره راکړې وه. د درس نه پس ما د اسلامي ورونړو سره ملاقات وکړو او هغوئي نه مې "فيضانِ سُنَّت" د لوستلو د پاره اوغوښتو، هغوئي راکړو. د هغې د لوستلو سره زما په زړه کښې په سُنَّتو باندې د عمل کولو جذبه پيدا شوه او اَلْحَمْدُلِلّٰہِ عَزَّوَجَلَّ په قلاره د دعوتِ اسلامي په مَدَني ماحول کښې شامِل شوم او په سُنَّتو مې د عمل کولو د پاره ملا وتړله. او زما سره سره زما درې ورونړه هم اَلْحَمْدُلِلّٰہِ عَزَّوَجَلَّ د دعوتِ اسلامي مَدَني ماحول کښې شامل شو.

نہ نیکی کی دعوت میں سُستی ہو مجھ سے بنا شائقِ قافِلہ یاالٰہی
سعادت ملے درسِ فیضانِ سنّت کی روزانہ دو مرتبہ یاالٰہی

د نیکۍ په دعوت کښې زما لرې سستي کړه جوړ کړه ما شوقينِ قافله يا اِلٰهی
راکړې سعادت د درسِ فيضانِ سُنَّت هره ورځ ما ته دوه ځله يا اِلٰهی

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نیک او لمونځ ګزاره جوړیدو د پاره

هر زیارت د ماښام د لمانځه نه پس ستاسو په ځائے کښې کیدونکي د دعوتِ اِسلامي د سُنّتونو ډکه هفته واره اجتماع کښې د رِضائے اِلٰهي د پاره ښو ښو نیتونو سره ټوله شپه تیروئ ❁ د سُنّتونو د تربیَت د پاره مَدَني قافِلو کښې عاشِقانِ رسُول سره هره میاشت د درې ورځو سفر او ❁ هره ورځ د "فِکرِ مَدِینه" په ذریعه د مَدَني اِنعاماتو رِساله ډکوئ او د هرې مَدَني میاشتې په یکم تاریخ ئې د خپل ځائے ذِمّه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَني مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنیا د خلقو د اِصلاح کوشش کول دي." اِنْ شَآءَ اللہ عَزَّوَجَلَّ. د خپلې اِصلاح د پاره په "مَدَني انعاماتو" عمل او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار "مَدَني قافِلو" کښې سفر کول دي. اِنْ شَآءَ اللہ عَزَّوَجَلَّ

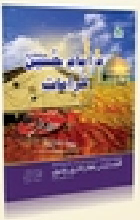

فیضانِ مدینه محلّه سوداګران زړه سبزي منډئ، بابُ المدینه (کراچئ)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com